

FOTO: JAN BENGTSSON

Lodytor

Kännetecken

Viktiga företeelser på lodväggar är skugga eller halvskugga, överhäng, sprickor, håligheter och sippervatten. Basisk påverkan bidrar ofta till en hög artdiversitet.

MÅLBILD FÖR GOD HÄNSYN

- Lämna en skuggande skyddszon. Särskilt viktigt är detta om lodytan har sippervatten och är beväxt med en mosaik av olika mossor.
- Naturvårdande plockhuggning kan vara lämpligt i vissa fall i anslutning till dessa miljöer.

NATURVÄRDEN (alla måste inte vara uppfyllda)

- Fuktiga, beskuggade lodytor
- Uttorkningskänsliga mossor och ormbunkar
- Mer torra lodytor kan hysa en del lavar

Beskrivning

Lodytor är mer eller mindre nakna, närmast lodräta bergväggar eller blocksidor. Ofta utgör lodytan en del av en större ovanförliggande brant. En tydlig lodyta är minst 5 meter lång och 2,5 meter hög. Lodytor kan se olika ut. De kan vara beskuggade och mosklädda eller exponerade och nakna.

Lodytorna i beskuggade branter var i naturlandskapet ofta brandrefugier. Flera av de stenlevande mossorna och lavar är mycket känsliga för uttorkning och många av dessa arter är idag rödlistade. På beskuggade lodytor utvecklas ofta unika växtsamhällen av mossor, lavar och ormbunkar. Även jättestora block kan ha både stora och höga ”väggar”. Blocken saknar dock en del av lodytornas karaktärer som ex sippervatten m.m. Olika lodytor kan ha olika värden för olika artgrupper och arter. Generellt är kontinuerligt helt eller delvis fuktiga lodytor goda lokaler för stenlevande och uttorkningskänsliga mossor, lavar och ormbunkar. Viktiga och berikande företeelser på våra lodväggar är skugga eller

halvskugga, överhäng, sprickor och håligheter och sipper. Basisk påverkan bidrar ofta till en hög artdiversitet.

Utan att nämna enskilda arter kan man säga att buckliga lodväggar som är helt eller delvis mosstäckta och som har flera nyanser i grönt är särskilt intressanta.

Torra lodväggar, främst i gammal skog, kan också vara intressanta inte minst för vissa lavar

Vid roten av beskuggade väggar finns ofta speciella miljöer för vissa marklevande arter bland andra snäckor och vissa svampar.

En fågel vars bo man ofta finner i väggarnas skrymslen är gärdsmygen. Några relativt lätt igenkännbara arter är fällmossa, hängande fjädermossor och sten- resp trädporella. Bland ormbunkar kan nämnas svartbräken och hällebräken. Lavfloran kan vara rik med sällsyntheter som ex. grynslav. På torrare väggar norrut kan norsk näverlav hittas, samt den vanligare skuggblåslaven. Vid bergroten bör man vara uppmärksam på bland annat jordstjärnor.

FOTO: JAN BENGTSSON

För en lodyta med sippervatten och en mosaik av mossor i olika gröna nyanser är det viktigt att bibehålla beskuggningen.

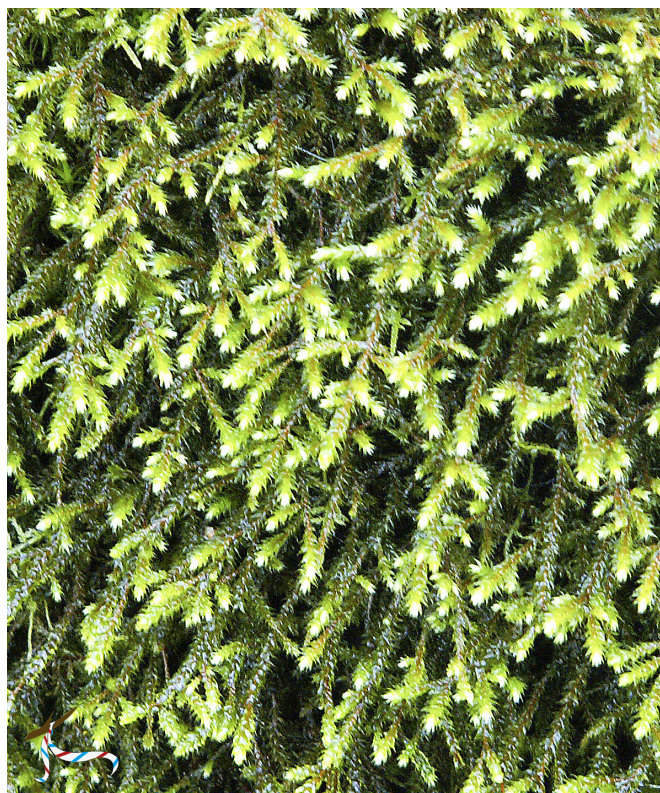

FOTO: JAN BENGTSSON

På fuktig beskuggad lodytan finns ofta många olika mossarter, tex fällmossa.

